

drag til Sagens Behandling. Det er dette Synspunkt, jeg i al Korthed har anset mig forpligtet til at antyde, det var en Bemærkning i denne Retning, som jeg troede at maatte antyde i Betænkningen, uden at jeg dog derpaa byggede nogen aldeles afgjørende Konklusion. Jeg vedkender mig for mit Bedkommende fremdeles med fuld Overbevisning de Grundsatninger om Folketirken, som ere hjemlede ved Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende; jeg veed, at denne Ordning af en Folketirke, som paalægger Staten Forpligtelser, ogsaa maa give Staten visse Rettigheder; men fordi der er en Forbindelse mellem Staten og Kirken, som i nogle kirkeligsindede Mænds Mene kan være betænkelig nok, bør denne Forbindelse dog ikke være en Sammenblanding; jeg tror, at Bevægelsens naturlige Retning bør være henimod en Frigjørelse af Kirken med Hensyn til dens indre Anliggender. Det er det Synspunkt, hvorom jeg dog tror, at der bør mindes ved denne Leilighed.

Ordføreren (Moug): Jeg kommer vel til at give den Oplysning, at, naar der ikke har fundet nogen Konference Sted med den ærede Minister, er det maatte min Skyld. Jeg opfattede det Dørv, som det ærede Udvalg havde givet mig, at forelægge den ærede Minister en foreløbig Indstilling, saaledes, at kun, hvis han var uenig i denne Indstilling, som Udvalget var enig om, var en Konference nødvendig, og da nu den ærede Minister meget velvillig gik ind paa den, ligesom han ogsaa i Dag har gjort her i Thinget, veed jeg egenlig ikke, hvor om der skulde have været konfereret, med mindre det skulde have været, for at ærede Medlemmer kunde være komne til at udtale deres Anstuelser for Ministeren, og at Ministeren da kunde have faaet de Navne at vide, som han nu savner i Betænkningen. Underledes faldt det mig ikke ind, at Meningen var, og jeg beder saaledes om Undskyldning for, da det altsaa er min Forsømmelse, at en Konference ikke er kommen i Stand. — Uden at ville spærre Bægten af de Betragtninger, som Udvalgets ærede Formand anstillede, maa jeg dog bemærke, at det Forslag, der her foreligger, har været forhandlet i Kirkekommissionen og havde der et betydeligt Mindretal navnlig af de geistlige Medlemmer for sig.

Johansen: Som denne Sag nu foreligger, vil der jo ikke fra min Side være mindste Anledning til at gaa ind paa en Diskussion af Sagens egentlige Indhold, saaledes som det ogsaa

allerede er antydet af den høitærede Formand, hvorvel jeg meget kunde ønske at udtale mine Betragtninger, dels om hvad der er udtalt af det ærede Udvalg, dels over de Udtalelser, som ere faldne her. Jeg skal kun med Hensyn til Sagen, saaledes som den er indstillet, tillade mig i al Korthed at motivere min Afstemning. Derfor denne Indstilling skal forstås saaledes, at Sagen for nærværende Dieblit, i denne Session, stilles i Bero, kan jeg meget godt stemme for den; thi som vi for Diebliffet staa, hvor man jo maa antage, at der ikke er lang Tid til Samlingens Slutning, og da, som det ogsaa allerede er anført, dette Lovforslag er knyttet til Lønningslovforslaget, er der jo ikke mindste Sandsynlighed for, at det kan udfomme. Men hvis Indstillingen skal forstås saaledes — hvilket jeg dog ikke tror er Udvalgets Mening, ligesom jeg heller ikke har opfattet den ærede Ordfører saaledes, og det glædede mig, at ogsaa den ærede Kultusminister udtalte, at han ikke vilde gjøre det — at Sagen skulde udskydes i en længere Fremtid, kan jeg ikke stemme for Indstillingen. Jeg vil kun indskrænke mig til at sige, at ifølge den Opfattelse, som jeg har af det høie Thing, kan jeg ikke andet end nære den Forventning, at der paa dette Omraade vil komme en bedre Tilstand frem, end der nu er, saa at man gaar til det Skridt at give Menighederne en virkelig Indskyldelse paa, hvad der angaar Kirken, og Skoledistrikterne paa, hvad der angaar Skolen — for at tage dette med. Jeg skal tillade mig overfor den ærede Kultusminister, som selv nævnedes dette Punkt om Kaldelsen af Skolelærerne, at sige, at vi bør gaa til at give Menighederne og Skoledistrikterne den Indskyldelse, der tilkommer dem. Saa skal det høie Thing faae at se, at der skal komme en anden Tilstand til Stede, som vi ville komme til at glæde os over. (Modsigelse). Ja, jeg tillader mig nu at tro det.

Da Sagen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstilling, at Sagen for Tiden ikke fremmes,

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Herved er Sagen afgjort og Lovforslaget saaledes bortfaldet.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste